

LEZINGEN, OVERWEGINGEN EN GEBEDEN VOOR DE GOEDE WEEK EN PASEN

ONZE LIEVE VROUW VAN katholiekamersfoort.nl AMERSFOORT

Biddend verbonden

Wat niemand voor mogelijk had gehouden is dan toch gebeurd. Vanwege de coronacrisis kunnen wij dit jaar de Goede Week en het Hoogfeest van Pasen niet in onze kerken vieren. Dat valt ons zwaar, want vieren doe je niet in je eentje maar in de gemeenschap.

Om toch het lijden, sterven en verrijzenis van onze Heer Jezus Christus te kunnen gedenken en te vieren, hebben wij de lezingen van de Goede Week en Pasen in dit boekje voor u verzameld. Tevens is er per dag een korte toelichting, een overweging en een gebed of meditatie opgenomen.

Steek een lichtje op, ga even zitten en kies een lezing of een gebed. Zo kunt ook u met de kerk biddend verbonden zijn.

Wij hopen dat u kracht kunt putten uit de lezingen en dat u troost en bemoediging vindt in de overwegingen en gebeden. Moge juist in deze tijd de Goede Week een vruchtbare week worden. En wij wensen dat het ook voor U een Zalig Pasen zal zijn.

Pastoor Joachim Skiba

Pastor Mauricio Meneses

Arie van de Wiel – St. Ansfridus

Marcella Walraven – H. Geest en H. Kruis

Giny Wieringa – St. Henricus en St. Franciscus Xaverius

Tom Dirks – St. Joseph

Ans Kruisselbrink – St. Martinus

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD	2
PAASBOODSCHAP VAN DE PASTOOR	4
PALMZONDAG	
Evangelie van de intocht	7
Overweging door Tom Dirks	7
WITTE DONDERDAG	
Evangelie van Witte Donderdag	9
Overweging door Giny Wieringa	10
GOEDE VRIJDAG	
De Kruisweg	12
Lijdensverhaal	25
Overweging door Ans Kruisselbrink.....	30
STILLE ZATERDAG	
Overweging door Arie van de Wiel	34
Lezing van de Paaswake	33
PAASZONDAG	
Evangelie van Paaszondag	36
Overweging door pastor Mauricio Meneses	36

PAASBOODSCHAP VAN DE PASTOOR IN DE 'CORONATIJD'

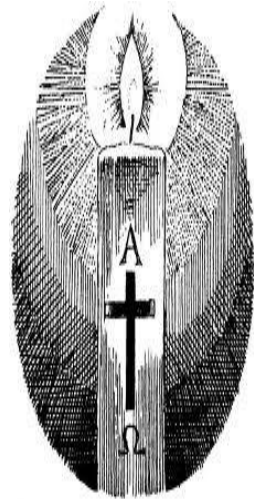
Anno Domini 2020

Dierbare zusters en broeders in Christus,
beste jongeren en kinderen,

Hoe oud bent u, of jij: 18? Of misschien al 88? Maar eigenlijk maakt de leeftijd niet zo veel uit: zo'n merkwaardige periode als nu heeft niemand van ons meegemaakt, vermoed ik. Misschien slechts bij benadering. Hebt u een periode meegemaakt die u aan de 'coronatijd' doet denken? Als ikzelf in de tijd terug ga, dan kom ik uit bij de staatsgreep in Polen (mijn geboorteland) in het jaar 1981. Generaal Jaruzelski wilde toen door draconische maatregelen de vrijheidsbeweging "Solidariteit" (Solidarnosc) van Lech Walesa de kop indrukken. Vooral de bewegingsvrijheid was strikt ingeperkt.

Thuis blijven was verplicht. Als je toch naar buiten kwam zag je patrouillerende politie of soldaten met pantserwagens of tanks. Hierin mankeert mogelijk het meest de associatie met de huidige periode. Het gevaar was toen zichtbaar, zelfs prominent opgesteld om af te schrikken. Onze tegenstander in 2020 is daarentegen onzichtbaar: ondanks een geweldige vooruitgang in de medische wetenschap zijn we niet in staat om hem op tijd te signaleren. Het minuscule virusje kan overal zijn... en toeslaan.

Dat laatste is natuurlijk niet helemaal waar. Juist daarom kon de overheid beschermende maatregelen nemen: vooral afstand houden en vaak handen wassen. In enkele uitzonderlijke situaties is het niet mogelijk om afstand te houden, denk maar aan de artsen

en het verplegend personeel in het ziekenhuis – ja ook op de ‘corona’-afdeling. Priesters moeten ook weleens naar deze afdeling, voor de ziekenzalving. Ons gevoel is – heb ik ook van enkele collega’s mogen horen - dat we goed beschermd worden. Niet alleen een mondkapje en handschoenen worden gebruikt, maar ook een grote gezichtsbril en een eenmalig te gebruiken beschermend vest wordt ons aangemeten. Ondanks al die goede voorzorgsmaatregelen kreeg ik het toch even benauwd bij binnenkomst: ‘zal dit misschien mijn laatste pastorale activiteit worden...’ schoot er door mijn hoofd. Vervolgens was ik dankbaar dat ik daar, op dat moment, mocht zijn. De zieke bad goed mee. Het Onze Vader klonk nog heel duidelijk, ondanks de benauwdheid en een – geluiddempende – beademingskap. Daarom meende ik de zieke na afloop te kunnen bemoedigen met de woorden: ‘u kon nog zo krachtig bidden, ik denk dat u spoedig beter wordt’. ‘Nee, ik weet al dat ik doodga’ was het antwoord, met een blijk van dankbaarheid en overgave. Al de volgende dag werd dit bewaarheid. Op de gang heb ik de arts en de verpleegsters geprezen voor hun veeleisende werk en verzekerde hen van ons dagelijks gebed voor hen. Allemaal hebben ze een duim opgestoken met een dankbare glimlach van instemming. In de lift besepte ik, dat ik dat in andere tijden nooit zou durven zeggen, uit vrees uitgelachen te worden. In een schietgebed heb ik dan nog eens het leven van de zieken en ook mijn leven in Gods hand gelegd.

Enigszins opgelucht, maar ook dankbaar dat ik daar als priester zijnde mocht zijn, heb ik het ziekenhuis verlaten. Op weg naar huis peinsde ik nog steeds over het leven, ziekte en de dood. Als vanzelf kwamen de gedachten van de uitvaartmis van collega priester Hans van de Schepop opduiken, van enkele dagen eerder in de kerk van Soest. Een bijzondere viering was dat. Met weinig mensen vanwege de corona, maar de boodschap was er niet minder om geworden. Door de zelf gekozen teksten voor zijn uitvaartmis getuigde pastor van de Schepop groots van zijn overtuiging van een nieuw leven bij God, na de dood. Met name de schriftlezingen, 1 Kor. 15, 12-26 en Joh. 11.20-27, spraken zo nadrukkelijk over Jezus’ verrijzenis, dat ik

opeens – kijkend naar de brandende paaskaars bij het altaar - meende alvast aan de Paaswake deel te nemen.

Het is mijn gestorven priestercollega mijns inziens goed gelukt om de deelnemers van zijn uitvaart wat vervroegd alvast richting Pasen te bewegen. Maar misschien toch niet te vervroegd! Van de Paasgedachte dienen we toch elke dag te leven, als Jezus leerlingen. Daar vinden we immers de kern van ons geloof: Jezus heeft de duisternis van de wereld (en ook van ons) overwonnen; Hij is het Licht. Dit licht moet echter steeds weer aangewakkerd en doorgegeven worden en dat is de taak (roeping) van Zijn leerlingen. Hoe kun je echter dit licht doorgeven in de coronatijd, een tijd van het afstand van elkaar houden? Heel simpel! Bellen, mailen, zwaaien, glimlachen enzovoort, veel kan nog wel! Wees creatief! Door fysieke afstand te bewaren hoeft men geenszins afstandelijk te doen. Wij mogen steeds weer beseffen: alles geven we allereerst met ons hart en niet met de hand. Moge het licht van Christus daarom vooral in ons hart blijven branden. Dat wens ik ieder van ons van harte toe.

Namens het parochiebestuur en het pastoraal team een Zalig Pasen.

Pastoor Joachim R. Skiba

EVANGELIE VAN DE INTOCHT (Mt. 21,1-11)

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Betfage zond Jezus twee leerlingen uit met de opdracht: "Gaat naar het dorp daar voor u en het eerste dat gij zult vinden is een vastgebonden ezelin met een veulen. Maak die los en breng ze bij Mij. En als iemand u een aanmerking maakt, zegt dan: De Heer heeft ze nodig, maar zal ze spoedig terugsturen." Dit gebeurde, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet: Zegt aan de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier. De leerlingen begaven zich op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen; zij brachten de ezelin met haar veulen, legden er hun mantels overheen en Hij ging er op zitten. Zeer velen uit het volk spreidden hun mantels uit op de weg, terwijl anderen de weg bedekten met twijgen die zij van de bomen hadden gesneden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: "Hosanna Zoon van David, Gezegend de Komende in de naam des Heren! Hosanna in den hoge!" Toen Hij Jeruzalem binnentrok, raakte de hele stad in beroering en men vroeg: "Wie is dat?" Het volk antwoordde: "Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea."

OVERWEGING VAN PALMZONDAG

Palmzondag. In het Evangelie gaan de mensen van Jeruzalem de straat op, om Jezus als hun nieuwe koning binnen te halen. Terwijl wij ook weten dat het een paar dagen later alweer gedaan is met die feestvreugde. In de viering van deze zondag komen beide uitersten tot elkaar: eerst de intocht, vervolgens het passieverhaal. Palmzondag. Een spiegel wordt ons voorgehouden. Ieder jaar weer. Ook in deze crisistijd. Zouden we -als het mocht- de straat op zijn gegaan om Jezus als koning binnen te halen? Om ook te genieten van de kinderen met hun palmpaasstokken?

En met welk gevoel zouden we dat dan doen? Als Petrus: nooit zal ik U verloochenen! Of als het volk: meehuilen met de wolven, de farizeeërs, kruisig Hem?

Meditatie

*Stilstaan bij zijn intocht in Jeruzalem,
bij Hosanna tot de woorden: Kruisig Hem!
Bij zijn angsten, zijn pijn en het verraad,
en weten dat het leven, dankzij Hem, verder gaat.*

*Stilstaan bij wat Hij voor ons heeft gedaan,
bij het kruis, dat je op Golgotha ziet staan.
Bij zijn leven, dat Hij voor ons mensen gaf,
en bij de vrouwen, bij het openstaande graf.*

*Laat mij leren van de weg, die Hij moest gaan,
hoe Hij door zijn liefde de dood wist te verslaan.
Laat mij voelen dat Hij meegaat, dat Hij in ons leeft.
Zo wil ik op weg naar Pasen, dat weer toekomst geeft.*

Tom Dirks – St. Joseph

EVANGELIE VAN WITTE DONDERDAG (Joh. 13,1-15)

Het paasfeest was op handen. Jezus, die wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld over te gaan naar de Vader, en die de zijnen in de wereld bemind had, gaf hun een bewijs van zijn liefde tot het uiterste. Onder de maaltijd, toen de duivel reeds aan Judas Iskariot, de zoon van Simon, het plan had ingegeven om Hem over te leveren, stond Jezus van tafel op. In het bewustzijn, dat de Vader Hem alles in handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en naar God terugkeerde, legde Hij zijn bovenkleden af, nam een linnen doek en omgordde zich daarmee. Daarop goot Hij water in het wasbekken en begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en ze met de doek waarmee Hij omgord was af te drogen. Zo kwam Hij bij Simon Petrus, die echter tot Hem zei: Heer, wilt Gij mij de voeten wassen? Jezus gaf hem ten antwoord: Wat Ik doe begrijpt ge nu nog niet, maar later zult gij het inzien. Toen zei Petrus tot Hem: nooit in der eeuwigheid zult Gij mij de voeten wassen! Jezus antwoordde hem: als gij u niet door Mij laat wassen, kunt gij mijn deelgenoot niet zijn. Daarop zei Simon Petrus tot Hem: Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en hoofd. Maar Jezus antwoordde: wie een bad heeft genomen, behoeft zich niet meer te wassen, hij is immers helemaal rein. Ook gij zijt rein, ofschoon niet allen. Hij wist immers wie Hem zou overleveren. Daarom zei Hij: niet allen zijt gij rein. Toen Hij dan hun voeten had gewassen, zijn bovenkleden had aangetrokken en weer aan tafel was gegaan, sprak Hij tot hen: Begrijpt gij wat Ik u gedaan heb? Gij spreekt Mij aan als Leraar en Heer, en dat doet gij terecht, want dat ben Ik. Maar als Ik, de Heer en Leraar, uw voeten heb gewassen, dan behoort ook Gij elkaar de voeten te wassen. Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat gij zoudt doen zoals Ik u gedaan heb.

BLIJF DIT DOEN OM MIJ TE GEDENKEN

Voordat u de tekst gaat lezen, vraag ik u om u te verplaatsen naar de plaats waar u zondags in de kerk meestal zit. Omringd door bekende mensen om u heen.

Lees nu verder de tekst:

Nadat Jezus zijn leerlingen de voeten had gewassen ging Hij met hen aan tafel. Hij nam het brood, brak het, en zegende U, en gaf het aan zijn leerlingen met de woorden:

Neemt en eet hiervan, gij allen, want dit is mijn lichaam dat voor u gegeven wordt. Zo nam Hij ook de beker met wijn, sprak het dankgebed uit en gaf hem aan zijn leerlingen met de woorden:

Neemt deze beker en drinkt hier allen uit, want dit is de beker van het nieuwe, altijddurende verbond; dit is mijn bloed dat voor u en alle mensen wordt vergoten tot vergeving van de zonden. Blijft dit doen om Mij te gedenken.

Deze woorden, het voelt zo vertrouwd. Nu kunnen we niet naar voren lopen om het heilig Brood te ontvangen. Wel kunnen we een moment stil zijn en ons de vele momenten herinneren, waarop we het heilig Brood hebben ontvangen...Hoe het voelde, om het Brood van de Heer te ontvangen.

En dat Brood dat we anders ontvangen, is Brood van leven, niet alleen voor onszelf, het is om samen te delen.

We krijgen er dan ook een opdracht bij: Jezus zegt: 'Blijf dit doen om mij te gedenken'. Hoe kunnen wij voor elkaar voedsel, brood van leven zijn? Voor mij betekent het, aandacht te hebben voor iedereen die ik ontmoet. Zeker in deze 'corona' tijd. Een kaartje, een telefoontje of zo maar op 1,50 m afstand een gezellig praatje op straat. Vanmorgen stond er bij een winkel een kassière, boodschappenkarren schoon te maken.. Ik had nog een paar snoepjes in mijn zak en gaf ze aan haar. Voor mij? Zei ze...Ja voor jou...En dan het verbaasde, blije gezicht...

Zo kan iedereen op haar of zijn eigen manier brood voor elkaar zijn. En maken we de liefde van God zichtbaar.

Gebed

*En wij bidden U, God,
dat wij uit kracht van Jezus,
mogen bestaan in liefde en in vrede;
dan zal Hij zelf aanwezig komen
overal waar wij woorden spreken en aanwezig zijn,
dan zullen wij zijn lichaam worden
in deze wereld, tot in eeuwigheid. Amen*

Giny Wieringa - St. Henricus / St. Franciscus Xaverius

De Kruisweg¹

1e statie - Jezus wordt ter dood veroordeeld

Jezus zegt: "Men heeft over Mij een oordeel geveld en Mij uiteindelijk veroordeeld. Het volk, dat mijn onderrichtingen gehoord heeft, is het met de wereldlijke en religieuze

machthebbers eens om Mij te veroordelen. Zelfs mijn vrienden en mijn leerlingen zijn gevluht. Tot voor kort waren zij nog vol lof over Mij, verbaasden zij zich over mijn wonderen, verdrongen zij elkaar om Mij aan te raken en beloofden zij Mij hun trouw". Maar nu schreeuwen zij allen tegen Hem en eisen zij van Pilatus zijn kruisiging. Pilatus, die een vreemdeling is, zou Hem willen vrijlaten. Maar het hele volk dwingt hem Jezus te veroordelen. De mensen rondom ons, zelfs onze allerbeste vrienden, zullen over ons oordelen en ons veroordelen. Dat betekent niet, dat wij schuldig zijn. En toch zal men ons oordelen. Laat het duidelijk zijn, dat wij op mensen niet echt kunnen vertrouwen. Alleen God is ons houvast.

Deze eerste statie nodigt ons uit bij Christus steun te zoeken. Wanneer de mensen ons veroordelen, mogen wij onze toevlucht nemen tot Christus. Want ook Hem hebben ze geoordeeld en

1

https://www.hetkatholiekegeloof.nl/pages/sub/3/34846/Kruisweg_1_.html

veroordeeld. Het oordeel kan ons niets doen en laat ons niet alleen achter. Het brengt ons dichterbij Jezus Christus en leidt ons binnen in Zijn heerlijkheid. Die veroordeling is voor ons een deur waarlangs wij Hem kunnen ontmoeten. Als wij dit voor ogen houden, kan niemand ons nog veroordelen.

Gebod:

Heer Jezus, voor onze zonden hebt Gij het onrecht van mensen willen ondergaan. Help ons, om in navolging van U, onrecht te verdragen en het onrecht naar anderen toe, naar vermogen te verhinderen. Zo velen worden immers door hun medemensen geoordeeld en veroordeeld. Doe ons inzien dat Gij de enige barmhartige Rechter zijt. Help ons, om in navolging van U, onrecht te verdragen en het onrecht naar anderen toe, naar vermogen te verhinderen. Zo velen worden immers door hun medemensen geoordeeld en veroordeeld. Doe ons inzien dat Gij de enige barmhartige Rechter zijt. Amen.

2^e Statie - Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Jezus had zich kunnen verweren of wensen dat men Hem zou verdedigen. Hij had kunnen protesteren en zeggen: "Ik ben

onschuldig, waarom moet Ik lijden?" En toch heeft Hij het kruis zonder morren op zich genomen. Elk ogenblik van ons leven is een kruis. We kunnen dit kruis aannemen of het verwerpen. We

kunnen ervoor vluchten of het aanvaarden. Maar Jezus heeft het opgenomen. Zo weten wij waar Hij te vinden is. Elk ogenblik sta we voor de keuze of wij Christus willen navolgen of niet. Deze tweede statie wil ons laten zien dat wij het kruis niet ver hoeven te zoeken:

elke dag moeten wij ons kruis aanvaarden. Want als we dit kruis opnemen, zal het ons veel genade schenken en zullen wij ons geloof verdiepen.

Gebed:

Heer Jezus, geef dat we iets leren begrijpen van het kruisgeheim. Ook in onze tijd van welvaart bestaat het kruis. Wij streven wel naar een paradijs op aarde, maar wij weten heel goed dat het leven niet alleen maar een sprookje is. Ieder van ons heeft wel eens tegenslagen.

Heer, laat ons niet opstandig worden als ziekte of tegenslag ons treft. Geef moed aan mensen die ongeneeslijk ziek zijn, geef kracht aan hen die geestelijke of lichamelijk lijden, geef moed aan hen die nog maar nauwelijks het hoofd boven water kunnen houden. Amen.

3e Statie - Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis

Niemand valt graag. Iedereen wil met beide voeten in het leven staan, doorzetten en succes hebben. En Jezus die God is, valt krachteloos onder Zijn kruis. Iedereen heeft vroeger Zijn

wonderen gezien en hebben zich toen over Hem verwonderd. Nu zien ze Jezus, gegeseld en bespot, onder zijn kruis vallen.

Laten wij, die regelmatig vallen, onze val niet goed praten, maar aan God geven. Op aarde hebben we niets te verliezen. We zijn hier om ooit te sterven en dit aardse leven te verlaten. Want, zegt Jezus ons: "Wie zijn leven verliest, zal het winnen." Waarom hebben we angst om te vallen? Waarom komen we er niet toe onze medemensen in de ogen te zien, wanneer we een fout hebben begaan, wanneer anderen gelijk hadden? En als zonden ons plagen, waarom hebben we dan schrik om deze te bekennen? Ja, we leiden

niet graag gezichtsverlies. Maar wat we altijd moeten bedenken is: "als we vallen, naderen we tot Christus. Hij zegt tot ons:" Heb geen angst, want vallen betekent niet het einde". Wat belangrijk is, dat we bij het vallen niet alleen blijven liggen, maar dat we dichterbij God komen.

Gebod:

Heer Jezus, Wij worden dikwijls aangevochten door momenten van machteloosheid. Soms zien we geen uitweg meer en hebben de neiging onder het kruis te blijven liggen.

Wij vragen U: Sterk onze geest, geef dat we sterk zijn en telkens weer ons kruis kunnen opnemen en verder gaan. Amen

4e statie - Jezus ontmoet zijn bedroefde Moeder

Het moet voor Jezus bijna ondragelijk geweest zijn om zo, Zijn Moeder, iemand die Hij zo intens liefhad, te zien lijden. Een moeder die haar Kind voorbij ziet strompelen, Hij was nu iemand van wie men niets meer moest hebben. Hij werd door iedereen veracht alsof Hij een ketter en verleider was.

Maar Maria wist wel beter. Zij zag Zijn lichamelijke en innerlijke pijn en keek haar Zoon Jezus in de ogen. Het is een zwaar kruis, om een dierbare in de ogen te moeten kijken, wanneer hij of door iedereen bespot wordt. Maar, je zult echte vrienden pas daaraan erkennen, als zij je nog blijven steunen, ook wanneer niemand nog iets om je geeft. Zo zal je Christus en Zijn moeder Maria ontmoeten.

Gebod:

Hemelse Vader, wij eren in Maria de Moeder, die ten einde toe haar Zoon bleef volgen. Daarom is zij een voorbeeld

geworden voor alle moeders die te lijden hebben om hun kinderen, om wat voor reden dan ook.

Wij bidden U: geef dat moeders nooit hun kind in de steek laten, hen nooit laten vallen, maar altijd hun hart en hun huis geopend houden. Amen

5e statie - Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen

Niemand had nog
achting voor Jezus.
Hij had zoveel mensen
gezezen, maar ook zij
lieten Hem in de steek,
net zoals diegenen, die
voordien aan zijn
lippen hingen.
Verwond en bebloed,
diep ontroerd door de

blik van Zijn moeder, had Hij helpende handen nodig om Hem te ondersteunen. Maar er kwam alleen iemand, een zekere Simon van Cyrene die men ertoe gedwongen had.

Het is vreselijk niemand te hebben, die bereid is uit liefde voor jou je bij te staan. Maar als iemand ons bijstaat of we helpen een ander dan is Christus bij ons.

Gebed:

Heer Jezus, hoe vaak gebeurt het niet dat wij aan het leed van de ander voorbijgaan. Leer ons de noden van onze medemens in te zien, wij hoeven niet ver te zoeken. Uw kruis gaat midden door de straat waar wij wonen. Er wordt om hulp geroepen in onze directe omgeving, als wij het maar willen zien en horen. Amen

6e Statie - Veronica droogt het aangezicht van Jezus af

Ze hebben Hem alles ontnomen. En iedereen heeft Hem in de steek gelaten. Jezus was alleen, bezat niets meer, en was op weg

om gekruisigd te worden. Toen drong Veronica zich uit de menigte naar Hem toe en reikte Hem een doek aan. Jezus werd door dit gebaar diep ontroerd en was vol dankbaarheid. Maar hoe kon Hij Zijn dankbaarheid tonen? Hij had niets anders dan zijn lijden en pijnen, niets anders dan de afdruk van zijn bloedend aangezicht. Soms valt het ons zwaar dat je niet in de gelegenheid bent om hen te vergoeden die je iets schenken.

Het kan vaak goed gemaakt worden door iets van jezelf te geven. We mogen bij deze statie leren te aanvaarden dat anderen ons helpen, zonder daarbij direct iets voor terug te krijgen. Wij moeten proberen ons hart voor de ander te openen en de liefde van Christus hierdoor uit te dragen. Als wij zo proberen te zijn, zullen wij kinderen van God zijn. Ook Gods liefde kunnen wij niet vergoeden. Laten wij ons eenvoudig voelen als een kind, dat mag genieten van de liefde en goedheid van de Vader.

Gebod:

Heer Jezus, prent de droefheid van Uw gelaat diep in onze ziel. Leer ons te ontdekken dat die droefheid ligt uitgedrukt op het gezicht van allen die pijn lijden, Leer ons evenals Veronica een liefdevol gebaar te maken, attent te zijn, een troostend woord te spreken. Want, wat wij aan hen doen, doen wij aan Christus. Amen

7e Statie - Jezus valt voor de tweede maal onder het kruis

Dit is de tweede maal dat Jezus ter aarde valt. Jezus weet welke pijn zijn Moeder dit doet, hoe zijn tegenstanders Hem uitlachen en vrienden Hem definitief de rug zouden toekeren. Iedereen was verontwaardigd over zijn zwakte en men vroeg zich af: "Is dit nu de Zoon van God?" Jezus heeft zijn kruis op zich genomen. Zijn

hemelse Vader wilde hiermee aantonen, dat Hij in zijn Zoon Jezus sterker was dan elke ergernis.

Als we een eerste keer vallen, vinden we nog wel een uitvlucht, maar als we een tweede keer struikelen, zal iedereen je met de vinger nawijzen en zeggen dat je niet deugd. We zullen ons tegen dit kruis verzetten, zullen alles weer goed willen maken en ons willen rechtvaardigen. Maar door zo'n houding raken wij van God vervreemd. Daarmee leggen we immers geen getuigenis van Christus af, maar zoeken wij een eigen bevestiging. We willen daarmee slechts onze eigen sterkte tonen. Maar tekens weer zullen wij weer vallen, maar dan is het Jezus die ons telkens weer opricht."

Laten wij geen angst hebben om onderweg te vallen, maar kijken naar Jezus Christus. Als we ons kruis opnemen, zullen wij Christus ontmoeten en Hij zal ons bijstaan.

Gebed:

Goede Jezus, een mens kan zwaar en diep vallen. Hoeveel jonge mensen zijn geen slachtoffer van een verslaving, zijn niet meer opgewassen tegen de welvaart en bezitten niet meer de kracht om te vechten en overeind te komen. Ze zijn hulpeloos overgeleverd aan een anonieme macht, dat als een blok hout over hen is heen gevallen.

Heer, geef hen uw verlossende kracht om weer op te staan en opnieuw mens te worden. Amen

8e Statie - Jezus troost de wenende vrouwen

Vrouwen hebben naar Jezus geluisterd en geloofden in zijn onderricht. Hij heeft hun kinderen gezegend. Zij keken naar Hem

met de ogen van hun hart. Zij konden niet begrijpen, dat men Hem had veroordeeld. Zij weenden, omdat zij voelden dat met dit oordeel over Jezus meteen ook het oordeel over het leven uitgesproken werd. Maar Jezus sprak hen troostvol toe.

Ook dat is een kruis, je eigen lijden overwinnen om daarachter de vrijheid te zien. Laten wij ons niet laten meeslepen door stoerheid en blindheid van ons hart. Dat wij niet meer willen inzien, dat achter elke dood de verrijzenis wacht, achter elke ziekte de genezing, achter elk afscheid het weerzien. Wanneer wij het lijden van anderen zien en hen troosten, daar waar ook wij zelf naar troost uitkijken. Ja, op dat ogenblik zullen we troost vinden bij God; Wij moeten de troostende kracht bij God zoeken. Zo zullen wij de wereld overwinnen. Dat is de leerschool om het volle leven te verkrijgen. Als je zelf gekwetst bent en leed draagt, maar je gaat ondanks alles toch anderen troosten, zal je Christus ontmoeten en Hij zal een houvast voor je zijn.

Gebed:

Hemelse Vader, wij komen er niet zo gauw toe onze hand in eigen boezem te steken. Het wijzen met de vinger naar anderen ligt ons beter. Onze zelfkennis is vaak uiterst gering.

Wij vragen U, leer ons de verborgen schuilhoeken van ons hart kennen, waar vaak egoïsme op de loer ligt.

Wij vragen U, leer ons onszelf te beteren met uw hulp en genade.

Amen

9e Statie - Jezus valt voor de derde maal onder het kruis

We zien hier het moment dat de Heer voor de derde maal ter aarde valt. De mensen dachten dat Hij bezweek. Maar met zijn laatste krachten omarmde Hij het kruis en sleepte het op de berg

Golgotha.

Ook al worden ons dingen soms nog zo zwaar en niemand houdt het nog voor mogelijk, als dan het ogenblik komt, waarop men je zal zeggen: "Van jou verwachten we niets meer. "Het is uit met jou". Als denkt bij jezelf: "Ik kan niet meer", en je je totaal hulpeloos zal voelen. Dat is het begin van nieuwe levenskracht, van het inzicht dat je aan het einde van je krachten bent.

Wees niet bang. Want er is nog een deur en achter deze deur zullen we God opnieuw vinden. Als we geen kracht meer bezitten, is Hij er voor ons. Uit het diepste van onze ziel zullen we om God schreeuwen en Hij zal ons antwoorden. Ja, het is een kruis, als je eens en voor altijd verliest en verlaten bent, wanneer niemand nog iets om je geeft, wanneer men je heeft afgeschreven. Als we dit kruis opnemen, zal God je door Jezus aanwezigheid en genade, sterken. In zijn Naam zal je bergen verzetten. Christus is altijd bij ons en Hij heeft de wereld overwonnen.

Gebed:

Heer Jezus, help ons dat wij nooit buigen voor het kwaad, de grote verleider van de mensheid. Laten wij ook niet buigen voor de talloze goden van onze tijd: van geld, hebzucht, het eigen "ik". Leer ons alleen te buigen voor U, onze Heer. Amen.

10e Statie - Jezus wordt van Zijn kleren ontdaan en met gal gelaafd

Als een Lam dat ter slachtbank werd geleid liet Jezus toe dat men Zijn kleren uittrokken, dat men Hem ook het allerlaatste ontnam.

Hoe graag willen wij toch iets voor onszelf alleen hebben, een stukje wereld, dat alleen ons

toebehoort en waartoe niemand toegang heeft. We zullen het beschermen en het voor de ogen van anderen verbergen. We denken er recht op te hebben.

Maar het ogenblik komt, waarop we niets meer voor onszelf kunnen redden. Er zijn situaties, waarin we van alles afstand moet doen, waar niets ons nog toebehoort, waarbij ons het laatste ontnomen wordt. Iedereen moet ook onder dit kruis door.

Laten we het aan God schenken. Wanneer men je met geweld van je kleren beroofd en je ziel bloot legt. Laten wij op God vertrouwen, Hij zal onze ziel volkomen wit wassen.

Gebed:

Hemelse Vader, in de wereld van vandaag, zijn helaas nog velen die het allernoodzakelijkste moeten missen, mensen die dakloos zijn en zij die zich ternauwernood kunnen redden. Voor hen bidden wij dat er mensen zijn die zich om hen bekommeren. Amen

11e Statie Jezus - wordt aan het kruis genageld

Jezus wordt hier één met het kruis. Helse pijnen beheersen zijn lichaam. Als een misdadiger wordt hij gevonnist. Zolang we het kruis dragen, hebben we nog altijd de mogelijkheid om het af te werpen. Maar zodra men ons op het kruis nagelt, kunnen we het niet meer ontlopen. We weten nu, dat het kruis je levensbestemming is tot aan je dood. We hebben het daar moeilijk mee. We zouden onze kruisen graag afwerpen, maar wij zijn eraan

vastgenageld. Zo zullen ook onze medemensen ons op kruisen vastnagelen. Maar we moeten vertrouwen houden in Christus, Hij staat ons bij.

Gebed:

Heer Jezus, eenzaamheid is een verstikkend gevoel. Hoeveel mensen voelen zich niet eenzaam en verlaten? Mensen die elkaar in de steek laten, jongeren die van huis vervreemden, ouderen naar wie niemand omkijkt, alleenstaanden die het gevoel hebben dat niemand om hen geeft.

Heer, geef dat wij oog mogen hebben voor onze medemens, dat wij sterk mogen zijn als eenzaamheid óns overvalt, laat wij beseffen dat U altijd bij ons blijft ook als anderen het laten afweten. Amen

12e Statie - Jezus sterft aan het kruis

Jezus ruilt deze wereld niet voor een ijle illusie, maar gaat uit de wereld om op een nieuwe manier te leven. Door Zijn kruisdood vervulde Hij de wil van Zijn Vader. Daarom zegt Hij in zijn

stervensuur: "Vader, in uw handen beveel Ik mijn Geest." Zo volbracht Hij de wil van Zijn Vader.

De mensen denken vaak dat de dood een eindpunt is en daarom hebben ze er angst voor en valt het hen moeilijk om over de dood na te denken. Maar zolang je de dood niet accepteert, weegt hij als een last op je schouders.

Als wij aanvaarden dat de dood onvermijdelijk is, behaal je een overwinning en naderen we tot Christus. Laten wij de moed hebben de aardse dood onder ogen te zien. Laten wij dit zware kruis in ons leven beschouwen als een vervulling. Het is een begin van het volle leven bij God.

Gebod:

Goede Jezus wij danken U voor het offer van Uw kruisdood. Als een Lam hebt gij voor ons willen sterven, opdat wij Gods kinderen zouden worden. Geef dat er weer meer eerbied mag komen voor de H. Eucharistie, weer meer respect voor kerkgebouwen waar U woont en die alleen voor U zijn gebouwd en waar velen u hebben gezocht en gevonden. Amen

13e Statie - Jezus wordt van het kruis afgenomen en aan Zijn Moeder teruggegeven

Toen Hij gestorven was, kwamen Zijn vrienden. Zij namen Jezus van het kruis en gaven Hem terug aan Zijn moeder.

Ook wij zullen na onze dood verlost worden van het kruis dat wij in ons leven met ons meedragen. Pas dan zal ons eer ten deel vallen. In eeuwigheid zal geen kruis nog op onze schouders drukken, omdat we de moed hebben gehad om tijdens het aardse leven het kruis om te nemen.

Vaak zetten we ons ergens voor in en kunnen de vruchten ervan niet plukken. Ja, het vraagt moed het zaad uit te zaaien zonder nadien zelf te kunnen oogsten. Maar juist deze ontzeggingen leiden ons naar de verrijzenis.

Gebed:

Hemelse Vader, wat een groot verdriet is het, als in een gelukkig huwelijk één van beiden sterft. Dan valt er een grote leegte....

Wij willen vooral denken aan het grote verdriet van de vele moeders die hun kind moeten missen. Hemelse Vader, wij vragen U: schenk troost aan alle moeders die treuren om het gemis van een kind, Moeder Maria sta hen bij dit verlies te dragen. Amen

14e Statie - Jezus wordt in het graf gelegd

Zijn vrienden legden Jezus' lichaam in het graf. Zij waren bezorgd om Zijn lichaam, maar vergaten wat Hij hun gezegd had: "Op de derde dag zal Ik verrijzen."

Het graf geeft een angstig gevoel. De dag dat men ons graf in gereedheid

brengt, zullen wij er niet meer zijn. Hoe zullen we reageren als het eens zover is? Hoe het dan zal zijn, we weten het niet, wat we wel weten is dat Christus bij ons is en Hij ons kennen zal.

Laten wij bij deze 14e statie het graf niet langer beschouwen als een droevig einde, maar veeleer een nieuw begin.

Moge het morgenrood van het paasfeest ons toeschitteren.

Gebed:

Heer Jezus, de wereld meent U te hebben overwonnen. Wat een misrekening. Men wist niet dat de graankorrel eerst in de aarde moet vallen en sterven, voordat hij vrucht kan dragen. Wij weten Heer, dat gij de macht van de dood hebt overwonnen en nu met de Vader en de H. Geest leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen. Amen

LIJDENSVERHAAL (Joh. 18,2-1-19,42)

In die tijd ging Jezus met zijn leerlingen naar buiten, naar de overkant van de beek Kedron. Daar was een boomgaard die Hij met zijn leerlingen binnenging. Maar ook Judas, die Hem zou overleveren kende deze plaats omdat Jezus er dikwijls met zijn leerlingen was samengekomen. Zo kwam Judas daarheen met een afdeling soldaten en met dienaars van de hogepriesters en farizeeën, voorzien van lantaarn, fakkels en wapens. Jezus, die alles wist wat over Hem ging komen, trad naar voren en zei tot hen: "Wie zoekt gij?" Zij antwoorden Hem: "Jezus de Nazoreeër". Jezus zei hun: "Dat ben Ik". Ook Judas, zijn verrader, bevond zich bij hen. Nauwelijks had Jezus hun gezegd: "Dat ben Ik", of zij weken achteruit en vielen op de grond. Nog eens vroeg Hij hun: "Wie zoekt gij?" Zij zeiden: "Jezus de Nazoreeër". Jezus antwoordde: "Ik heb u gezegd, dat Ik het ben. Als gij Mij zoekt, laat deze mensen dan gaan". Vervuld moest worden wat Hij gezegd had: "Niemand van hen die Gij Mij gegeven hebt liet Ik verloren gaan". Maar Simon Petrus had een zwaard bij zich. Hij trok het en verwondde daarmee de knecht van de hogepriester door hem het rechteroor af te slaan. De naam van die knecht was Malchus. Jezus echter sprak tot Petrus: "Steek dat zwaard in de schede; zou Ik de beker niet drinken die mijn Vader Mij gegeven heeft?"

De afdeling met de bevelhebber en de dienaars van de Joden grepen toen Jezus vast, boeiden Hem en brachten Hem eerst naar Annas. Deze was namelijk de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was, dezelfde Kajafas die aan de Joden de raad had gegeven: "het is beter dat één mens sterft voor het volk". Simon Pe-

trus en nog een andere leerling volgden Jezus. Die leerling nu was een bekende van de hogepriester en zo ging hij tegelijk met Jezus het paleis van de hogepriester binnen, terwijl Petrus buiten de poort bleef staan. Die andere leerling, de bekende van de hogepriester, kwam naar buiten, sprak met de portierster en bracht Petrus naar binnen. Het meisje dat aan de poort stond vroeg Petrus: "Ben jij ook niet een van de leerlingen van die man?" Hij zei: "Neen, dat ben ik niet". Omdat het koud was hadden de knechten een houtskoolvuur aangelegd en stonden zich te warmen. Ook Petrus stond bij hen en warmde zich. De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en zijn leer. Jezus antwoordde hem: "Ik heb openlijk tot de wereld gesproken. Ik heb altijd onderricht gegeven in de synagoge of in de tempel waar alle Joden bijeenkomen en er is niets wat Ik in het geheim heb gesproken. Waarom ondervraagt gij Mij? Ondervraag de mensen die gehoord hebben wat Ik hun heb verkondigd, Die weten goed wat Ik heb gezegd". Op dit woord gaf een van de dienaars die naast Hem stond Jezus een klap in het gezicht en goede Hem toe: "Antwoordt Gij zo de hogepriester?" Jezus antwoordde hem: "Indien Ik iets verkeerd gezegd heb verklaar dan wat er verkeerd in was; maar indien het goed was, waarom slaat gij Mij?" Daarop zond Annas Hem geboeid naar de hogepriester Kajafas. Simon Petrus stond zich te warmen toen iemand hem vroeg: "Ben jij ook niet een van zijn leerlingen?" Hij ontkende het en zei: "Welnee". Maar een van de knechten van de hogepriester, een bloedverwant van de man wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: "Heb ik je niet in de boomgaard bij Hem gezien?" Petrus ontkende het opnieuw en meteen begon er een haan te kraaien.

Toen brachten ze Jezus van het huis van Kajafas naar het pretorium. Het was vroeg in de morgen. Zelf gingen zij het pretorium niet binnen want ze moesten het paasmaal kunnen eten en mochten zich daarom niet verontreinigen. Daarom kwam Pilatus naar buiten en vroeg hun: "Welke beschuldiging brengt gij in tegen deze man?" Zij gaven hem ten antwoord: "Als dit geen misdadiger was zouden wij Hem niet aan u hebben overgeleverd." Daarop zei Pilatus: "Neemt Hem dan zelf en vonnist hem volgens uw Wet!" De Joden antwoordden hem: "Wij Missen het recht iemand ter dood te brengen". Zo zou Jezus' woord

in vervulling gaan waarmee Hij had aangeduid welke dood Hij zou sterven. Nu ging Pilatus het pretorium binnen, riep Jezus bij zich en zei tot Hem: "Zijt Gij de koning der Joden?" Jezus antwoordde hem: "Zegt gij dit uit uzelf of hebben anderen u over Mij gesproken?" Pilatus gaf ten antwoord: "Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de hogepriesters hebben u aan mij overgeleverd. Wat hebt Gij gedaan?" Jezus antwoordde: "Mijn koningschap is niet van deze wereld. Zou mijn koningschap van deze wereld zijn dan zouden mijn dienaars er wel voor gestreden hebben dat Ik niet aan de Joden werd uitgeleverd. Mijn koningschap is evenwel niet van hier." Pilatus hernam: "Gij zijt dus toch koning?" Jezus antwoordde: "Ja, koning ben Ik. Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen om getuigenis af te leggen van de waarheid. Alwie uit de waarheid is luistert naar mijn stem." Pilatus zei tot Hem: "Wat is waarheid?" Na die woorden ging hij weer naar buiten tot de Joden en zei: "Ik vind hoegenaamd geen schuld in Hem. Maar er bestaat onder u een gewoonte dat ik met Pasen iemand vrijlaat. Wilt gij dus dat ik de koning der Joden vrijlaat?" Toen begonnen ze opnieuw te schreeuwen: "Neen, Die niet maar Barabbas!" Barabbas was een rover. Toen liet Pilatus Jezus gese- len. De soldaten vlochten een kroon van doorn takken, zetten Hem die op het hoofd en wierpen Hem een purperen mantel om. Ze traden op Hem toe en zeiden: "Gegroet, koning der Joden!" En zij sloegen Hem in het gezicht. Pilatus ging weer naar buiten en zei tot hen: "Ziehier, ik breng Hem naar buiten om u te doen weten dat ik volstrekt geen schuld in Hem vind." Jezus kwam dus naar buiten terwijl Hij nog de doornenkroon en de purperen mantel droeg. Pilatus zei tot hen: "Ziehier de mens." Maar toen de hogepriesters en hun dienaars Hem zagen schreeuwden ze: "Kruisigen, kruisigen!" Pilatus zei hun: "Neemt gij Hem dan en kruisigt Hem want ik vind geen schuld in Hem." De Joden antwoordden hem: "Wij hebben een Wet en volgens die Wet moet Hij sterven omdat Hij zich voor Gods Zoon heeft uitgegeven." Toen Pilatus dit hoorde werd hij nog meer bevreesd. Hij ging het pretorium weer binnen en sprak tot Jezus: "Waar zijt Gij vandaan?" Jezus gaf hem echter geen antwoord. Daarom zei Pilatus: "Gij spreekt niet tegen mij? Weet Ge dan niet dat ik de macht heb om vrij te spreken maar ook de macht heb U te kruisigen?" Jezus

antwoordde: “Gij zoudt volstrekt geen macht over Mij hebben als u die niet van boven gegeven was. Daarom is de zonde van hem die Mij aan u heeft overgeleverd groter.” Van dit ogenblik af wilde Pilatus ertoe overgaan Hem vrij te laten. Maar de Joden schreeuwden: “Als ge die man vrijlaat zijt ge geen vriend van de keizer. Wie zich voor koning uitgeeft komt in verzet tegen de keizer.” Toen Pilatus dit hoorde roepen liet hij Jezus naar buiten brengen en ging op de rechterstoel zitten, op de plaats die Litostratos heet, in het Hebreuws Gabbata. Het was de voorbereidingsdag voor Pasen, ongeveer het zesde uur. Hij zei tot de Joden: “Hier is uw koning.” Maar zij schreeuwden: “Weg, weg met Hem! Kruisig Hem!” Pilatus vroeg: “Zal ik dan uw koning kruisigen?” De hogepriesters antwoordden: “Wij hebben geen andere koning dan de keizer!” Toen leverde hij Hem aan hen over om de kruisdood te ondergaan, en zij namen Hem over.

Zelf zijn kruis dragend trok Jezus de stad uit naar wat de Schedelplaats heet, in het Hebreeuws Golgota. Daar sloegen zij Hem aan het kruis, en met Hem nog twee anderen, aan elke kant één en Jezus in het midden. Pilatus had ook een opschrift laten maken en op het kruis laten aanbrengen. Het luidde: ‘Jezus, de Nazoreër, de koning van de Joden.’ Vele Joden lazen dit opschrift, want de plaats waar Jezus gekruisigd werd lag dicht bij de stad. Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks. De hogepriesters van de Joden nu zeiden tot Pilatus: “Ge moest er niet op zetten: ‘De koning van de Joden’ maar: ‘Hij heeft gezegd: Ik ben de koning van de Joden’.” Pilatus antwoordde: “Wat ik geschreven heb, heb ik geschreven.”

Toen de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen ze zijn kleren en deelden ze in vieren, voor iedere soldaat een deel. Ze namen ook de lijfrok die echter zonder naad was, aan één stuk geweven van bovenaf. Daarom zeiden ze tot elkaar: “Laten we die niet scheuren maar er om loten wie hem krijgt.” Aldus moest de Schrift vervuld worden: “Zij verdeelden mijn kleren onder elkaar en dobbelden om mijn gewaad.” Terwijl de soldaten hiermee bezig waren stonden bij Jezus' kruis zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad zei Hij tot zijn moeder: “Vrouw, zie daar uw zoon.” Vervolgens zei Hij tot de leerling: “Zie daar uw moeder.” En

van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis. Hierna, wetend dat nu alles was volbracht zei Jezus, opdat de Schrift vervuld zou worden: "Ik heb dorst." Er stond daar een kruis vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van de zure wijn genomen had, zei Hij: "Het is volbracht." Daarop boog Hij het hoofd en gaf de geest.

Aangezien het voorbereidingsdag was en de Joden niet wilden dat de lichamen op sabbat aan het kruis bleven - het was bovendien een grote sabbat - vroegen zij aan Pilatus verlof de benen van de gekruisigden te breken en hen weg te nemen. Daarom kwamen de soldaten en sloegen zowel bij de ene als bij de andere die met Hem gekruisigd waren de benen stuk. Toen zij echter bij Jezus kwamen en zagen dat Hij reeds dood was sloegen zij Hem de benen niet stuk, maar een van de soldaten doorstak zijn zijde met een lans; terstond kwam er bloed en water uit. Die het gezien heeft getuigt hiervan; zijn getuigenis is waar en hij weet dat hij de waarheid zegt, opdat ook gij zoudt geloven. Dit is gebeurd opdat de Schrift vervuld zou worden: "Van zijn gebeente zal niets worden verbrijzeld", terwijl nog een ander Schriftwoord zegt: "Zij zullen opzien naar Hem die zij hebben doorstoken." Jozef van Arimatea, die een leerling was van Jezus maar in het geheim uit vrees voor de Joden, vroeg daarna aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen. Toen Pilatus dit had toegestaan ging hij dus heen en nam het lichaam weg.

Nikodemus, die Hem vroeger 's nachts bezocht had, kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond. Zij namen het lichaam van Jezus en wikkelden het met de welriekende kruiden in zwachtels, zoals bij een Joodse begrafenis gebruikelijk is. Op de plaats waar Hij gekruisigd werd lag een tuin en in die tuin een nieuw graf waarin nog nooit iemand was neergelegd. Vanwege de voorbereidingsdag van de Joden en omdat het graf dichtbij was legden zij Jezus daarin neer.

OVERWEGING VOOR DE GOEDE VRIJDAG

Stille Vrijdag

Wie kent niet het gevoel van onvermijdelijkheid?

Je ziet iets aankomen, je wilt er niet aan, maar het gebeurt toch! Zo iets moet Jezus ook gevoeld hebben bij zijn onvermijdelijk kruisdood. Bespuwd, bespot en onteert ging Hij op zeer indrukwekkende wijze deze dood tegemoet. *“Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?”*. Jezus sterft op het kruis, naakt en beroofd van zijn waardigheid.

Wij kunnen in deze coronacrisis iets van die onvermijdelijkheid ervaren.

We zien wereldwijd verschrikkelijke beelden van corona patiënten in ziekenhuizen. Beelden van grote machteloosheid. Patiënten met doodsangst in de ogen, die net als Jezus roepen: *‘Mijn God...’* het is een schreeuw van verlatenheid! In alle eenzaamheid niet wetend wat hen te wachten staat!

Nooit is een vastentijd zo eenzaam makend geweest, is een stille week zo stil geweest!

Grote leegtes in steden, kerken, scholen, vliegvelden, (pret)parken, campings en vakantieparken.

Tegelijkertijd is het in ziekenhuizen drukker als nooit eerder werd gezien. We zien indringende beelden van overvolle ic's waar mensen, samen met het zorgpersoneel, knokken voor hun leven.

.... Terwijl de lente zijn nieuwe levens toont....

Want het leven wil het winnen van het virus. Mèt elkaar willen we het virus te stoppen. Door ons aan de maatregelen te houden. Door zorg te hebben voor elkaar en onszelf.

‘Nooit zal de mens zijn noodlot de baas worden’ zegt Camus in zijn boek *‘De Pest’*, *maar wil hij zijn menselijke waardigheid behouden,*

dan moet hij iedere keer toch opnieuw proberen de onvoorspelbare rampen die hem treffen het hoofd te bieden en zich in te zetten voor zijn medemens.

Mens zijn...menselijk zijn! We zien het overal gebeuren in de samenleving. De bereidheid om elkaar te helpen is enorm. Iedereen werkt ongelooflijk hard. Het leven moet het winnen van het virus. Daarbij hebben elkaar heel hard nodig, meer dan ooit!

*We bidden,
God, het is stil op straat
een kwaad virus waart als een spook rond over Uw wereld
en wij weten niet hoe en wat en hoelang.
Richt onze ogen op U en op Uw Zoon Jezus Christus,
die kwam om mensen te redden,
voor ons aan het kruis is gestorven.
Schenk ons uw goede Geest
om te vertrouwen op een nieuwe morgen
Trouwe God, bevrijd ons van zorgen en kom gauw!
Richt onze ogen op U. Amen.*

Ans Kruisselbrink – St. Martinus

OVERWEGING VOOR STILLE ZATERDAG

Stille zaterdag

“Op Stille zaterdag valt er niets te vieren”, las ik in het boekje ter voorbereiding op Pasen. Onze kerken zijn stil en leeg. Het is een dag van gespannen afwachten op wat er komen gaat. Het is misschien zelfs meer een gelaten terugkijken op wat heeft plaatsgevonden. Het lijkt alsof de wereld is stilgevallen.

Op deze stille dag was er niets overgebleven van die euforie waar de week mee begon. Na een wat bijzondere avond in die bovenzaal, met die laatste wat mysterieuze maaltijd met vrienden: “mijn lichaam...”, “mijn bloed...”. Vervolgens die foltering, vernedering, veroordeling, kruisiging. Al wat nog restte was de dood... Het werd stil om Hem heen. Op die ene man na, die Jezus op die stille zaterdag een rustplaats bezorgde. En die vrouw, die maar niet van Hem wilde wijken... Desondanks werd het stil.

Als er één dag in de Goede week is die wij in deze coronatijd zo goed kunnen invoelen, is het wel Stille zaterdag. Vanuit een wereld waarin alles zo maakbaar, zo gecontroleerd leek, en waarin elke dreiging mondiaal ver weg lag, werd alles onzeker en zijn we volledig teruggeworpen op onszelf. We zijn beperkt, opgesloten in eigen huis, met zorgen om gezondheid en zonder echt te weten wat ons nog te wachten staat.

Maar juist op dat moment moeten we volhouden en doorzetten. Precies zoals die twee die Jezus trouw bleven; zelfs na diens dood. We kunnen ons optrekken aan Jozef van Arimathea, die juist dan de helpende hand biedt, zoals ook nu veel mensen de handen uit de mouwen steken om de zorg van anderen te verlichten. En we mogen ons verbinden met Maria die, ondanks haar verdriet, blijft wachten, tegen beter weten in. Vervuld met twijfel, zal zij de ogen

ten hemel hebben geslagen en in gebed wanhopig gevraagd hebben: "waarom, waarom..."

Laten wij ons maar in gebed bij haar aansluiten. Het kan helpen weer perspectief te zien, licht en leven, boven duisternis en stilte. En als jij geen woorden kunt vinden, wil ik je deze geven...

*God van licht en leven,
het is dezer dagen stil om ons heen - net als toen;
de wereld is tot stilstand gekomen - net als toen.
Met al onze zorgen, onze onzekerheid, vragen en twijfels,
wenden we ons tot u:
geef ons nieuwe hoop, een perspectief;
behoed en behoud ons, - in uw Naam.
Doe ons weer opstaan - net als toen.
Amen.*

Arie van de Wiel – St. Ansfridus

LEZING VAN DE PAASWAKE (Gen. 1,1-2,2 of 1,1.26-31a)

In het begin schiep God hemel en aarde. (De aarde was woest en leeg; duisternis lag over de diepte, en de Geest van God zweefde over de wateren. Toen sprak God: "Er moet licht zijn!" En er was licht. En God zag dat het licht goed was. God scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde God dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de eerste dag. God sprak: "Er moet een uitspansel zijn tussen de wateren, een afscheiding tussen het ene water en het andere." En God maakte het uitspansel; Hij scheidde het water onder het uitspansel van het water erboven. Zo gebeurde het. Het uitspansel noemde God hemel. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de tweede dag. God sprak: "Het water onder de hemel moet naar een plaats samenvloeien, zodat het droge zichtbaar wordt." Zo gebeurde het. Het droge noemde God land, en het samengevloede water noemde Hij zee. En God zag dat het goed was. God sprak: "Het land moet zich tooien met jong groen gras, zaad-

vormend gewas en vruchtbomen die ieder naar zijn soort hun vruchten dragen, met zaad erin." Zo gebeurde het. En uit het land schoot jong groen op, gras, zaadvormend gewas, in allerlei soorten, en bomen die ieder naar zijn soort hun vruchten droegen, met zaad erin. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de derde dag. God sprak: "Er moeten lichten zijn aan het hemelgewelf, die de dag van de nacht zullen scheiden; zij moeten als tekens dienen, zowel voor de feesten als voor de dagen en de jaren en tevens als lampen aan het hemelgewelf om de aarde te verlichten." Zo gebeurde het. God maakte de twee grote lampen, de grootste om over de dag te heersen, de kleinste om te heersen over de nacht, en Hij maakte ook de sterren. God gaf ze een plaats aan het hemelgewelf om de aarde te verlichten, om te heersen over de dag en over de nacht, en om het licht en de duisternis uiteen te houden. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd ochtend; dat was de vierde dag. God sprak: "Het water moet wemelen van dieren, en boven het land moeten de vogels vliegen langs het hemelgewelf." Toen schiep God de grote gedrochten van de zee en al de krioelende dieren, waar het water van wemelt, soort na soort, en al de gevleugelde dieren, soort na soort. En God zag dat het goed was. God zegende ze en Hij sprak: "Wees vruchtbaar en word talrijk; gij moet het water van de zee bevolken, en de vogels moeten talrijk worden op het land." Het werd avond en het werd ochtend; dat was de vijfde dag. God sprak: "Het land moet levende wezens voortbrengen van allerlei soort: tamme dieren, kruipende dieren en wilde beesten van allerlei soort." Zo gebeurde het. God maakte de wilde beesten, soort na soort, de tamme dieren soort na soort, en alles wat over de grond kruipt, soort na soort. En God zag dat het goed was.) God sprak: "Nu gaan wij de mens maken, als beeld van Ons, op Ons gelijkend; hij zal heersen over de vissen van de zee, de vogels van de lucht, over de tamme dieren, over alle wilde beesten en over al het gedierte dat over de grond kruipt." En God schiep de mens als zijn beeld; als het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. God zegende hen en God sprak tot hen: "Weest vruchtbaar en wordt talrijk; bevolkt de aarde en onderwerpt haar; heerst over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht en over al het gedierte

dat over de grond kruipt." En God sprak: "Hierbij geef Ik alle zaadvormende gewassen op de hele aardbodem aan u en alle bomen met zaaddragende vruchten; zij zullen u tot voedsel dienen. Maar aan alle wilde beesten, aan alle vogels van de lucht en aan alles wat over de grond kruipt, aan al wat dierlijk leven heeft, geef Ik het groene gras als voedsel." Zo gebeurde het. God bezag alles wat Hij gemaakt had en Hij zag dat het heel goed was.

(Het werd avond en het werd ochtend; dat was de zesde dag. Zo werden de hemel en de aarde voltooid, en alles waarmee ze toegerust zijn. Op de zevende dag bracht God het werk dat Hij verricht had tot voltooiing. Hij rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij verricht had.

EVANGELIE VAN PAASZONDAG (Joh. 20, 1-9)

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena, vroeg in de morgen - het was nog donker - bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling, en zei tot hen: "Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze Hem hebben neergelegd." Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Vooroverbukkend zag hij de zwachtels liggen, maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt, niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen pas ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen, naar binnen; hij zag en geloofde, want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Overweging van Paaszondag

Het werkwoord 'troosten' in het Hebreeuws heeft een veel sterkere betekenis; het drukt meer uit dan het geven van aanmoediging aan iemand die moedeloos is: het effectief laten verdwijnen van de redenen voor de moedeloosheid. Pasen is een effectieve actie die heeft overwonnen wat ons in bedwang hield. Dood en zonde zijn overwonnen. De Leeuw van Juda heeft gewonnen. En hoewel we nog steeds in onzekerheid leven, wachten we op een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. We zijn al burgers van de hemel en onze toekomst ligt in Gods handen. Deze weken zijn we ons meer bewust geworden van onze kwetsbaarheid. Als discipelen van Jezus hebben wij ons kunnen herinneren dat onze reis hier op aarde deel uitmaakt van een pelgrimstocht die zijn doel heeft in de eeuwigheid

met de Schepper. Het lijkt wel poëzie, het lijkt wel een zeer abstracte taal, het lijkt wel iets uit de werkelijkheid, maar dit is de hoop die ons geloof geeft, het concrete van ons geloof die een perspectief aanbiedt voor ons bestaan.

Het dagelijks leven met zijn spanningen zal doorgaan daar waar we waren gebleven vóór deze crisis, waarvan de gevolgen nog steeds voortduren. Maar de impact die het op ons achterlaat, zal kunnen bepalen de manier waarop we in het leven zouden moeten staan. Te midden van het lijden dat ons heeft getroffen, kunnen we ook niet dezelfde gelovigen blijven. Ons geloof doet ons geen pijn, maar in de Verrijzenis van Jezus laten we ons redden, bevestigen we onze hoop en zetten we ons in voor de naastenliefde. Of het nu april, mei, september of januari is, deze kracht mag niet verslappen of verzwakken. Christus is de Heer van de tijd en in Hem is elke dag een Pasen. Met Jezus mogen we elke dag ervaren dat we van de dood naar het leven gaan. De troostende Geest wordt uitgestort op alle zielen die op Hem wachten. De "via crucis" van vrijdag is nu de "via lucis". En ons leven is geroepen om licht te brengen waar we een kruis vinden, persoonlijk of als gemeenschap.

Deze zondag kunnen we met de Verrezen Jezus door de plaatsen van zijn hartstocht en zijn dood wandelen, en net zoals de vrouwen, die bij Hem aan de voet van het kruis bleven, van de engel horen "Gij behoeft niet bevreesd te zijn; ik weet dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is niet hier, Hij is verrezen zoals Hij gezegd heeft; komt zien naar de plaats waar Hij gelegen heeft." Op deze wijze horen we Jezus op elk van die plaatsen zeggen: "Hier in Getsemane heb ik ja gezegd tegen de Vader"; "Hier heb ik me laten arresteren en laten binden voor uw zonden", "Hier ben ik gekroond tot koning met doornen", "Hier heb ik mijn handen uitgestrekt om gekruisigd te worden uit liefde voor u". Laten we de gekruisigde in de Verrezenen erkennen door Hem te bedanken voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan, doet en zal doen.

Als ons Paasfeest voorbij is, laten we dan proberen het alledaagse leven om te zetten in een "via lucis". Laten we als Gods volk naar de plaatsen gaan waar we de vreugde van Pasen, de broederlijke liefde, de zaligsprekingen en het martelaarschap kunnen herscheppen: waar de armen worden verzorgd, de bedroefden en zieken bezocht en getroost; waar weerstand en creativiteit worden opgebouwd in het licht van crisissen. Laten we met de Kerk meegaan door de hemel naar de aarde te brengen.

Wie wil Maria Magdalena volgen die het goede nieuws preekt dat Jezus leeft en dat "we Hem hebben gezien"? Wie zal die Thomas zijn, die wordt uitgenodigd om de wonden van de Verrezenen aan te raken en ze te herkennen in zoveel van onze gewonde broeders en zusters van vandaag? Zullen we Petrus en Johannes nabootsen op de weg van het dagelijks leven in hun houding van zien en geloven? Willen we de Emmaüsgangers zijn, met een brandend hart en herstellend geloof, wetende dat Christus op ons wacht om het brood van de Eucharistie te breken, in welke kerk of parochie dan ook? Zullen we net als hen beseffen dat Jezus in de gemeenschap aanwezig is? Als we in de buurt van het kerkhof komen, zullen we dan, net zoals de vrouwen die met parfum naar het graf zijn gegaan, in staat zijn om voorbij een leeg graf te kijken en te zeggen: "Hij leeft!" en we Leven met Hem!

Blijkbaar is er niets veranderd, maar alles is nieuw, alles is gevuld met een vitale energie van de godsvrucht van de Verrezenen. We volgen Jezus en dragen elke dag onze kruizen, maar met de zekerheid dat Hij elke dag bij ons is tot het einde van de wereld. Met Pasen, houdt Zijn brandende liefde ons in vuur en vlam. Moge ons gebrek aan tijd, de routine van het dagelijks leven en deze lastige situaties dat vuur niet doven. Amen.

Pastor Mauricio Menesis

U begrijpt dat de realisatie van dit boekje wel wat heeft gekost. Mogen wij u, indien mogelijk, een kleine bijdrage (€ 3 - € 5) in de tegemoetkoming van de kosten vragen? Uw bijdrage zien wij graag tegemoet op NL98 RABO 0135 1177 39 t.n.v. RK Parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort, o.v.v. meditatieboekje. Hartelijk dank voor uw bijdrage.